

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж2 329/22
1.9.2022. године
Београд

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ловорке Стојнов, председника већа, Ивана Илића и Милице Аксентијевић, чланова већа, у парници малолетне тужиље АА, чији је законски заступник мајка ББ, обе из ..., ул. ... бр. ..., а чији је пуномоћник адвокат Марија Китаровић из Београда, ул. Адмирала Гепрата бр. 10, против туженог ВВ из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник адвокат Новак Филиповић из Београда, ул. Мештровићева бр. 48/20, ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о жалби тужиље изјављеној против пресуде Првог основног суда у Београду П2. 2000/21 од 13.04.2022. године, у седници већа одржаној 01.09.2022. године, донео је

П Р Е С У Д У

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Првог основног суда у Београду П2. 2000/21 од 13.04.2022. године у ставу трећем изреке и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени ВВ да, на име свог доприноса за издржавање малолетне тужиље АА, плаћа месечно преко досуђеног износа од 15.000,00 динара још 5.000,00 динара (укупно 20.000,00 динара), сваког 01-ог до 10-ог у месецу за текући месец почев од 09.12.2021. године, као дана подношења тужбе, па убудуће, док за то постоје законски услови или док се ова одлука не измени, са затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа па до исплате уплатом на текући рачун законског заступника мајке ББ који се води код "Raiffeisen banke" број

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиље и **ПОТВРЂУЈЕ** решење о парничним трошковима садржано у ставу четвртом изреке пресуде Првог основног суда у Београду П2. 2000/21 од 13.04.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена жалба тужиље изјављена на став први и други изреке исте пресуде.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Ставом првим побијане пресуде делимично је усвојен тужбени захтев и тужени обавезан да тужиљи почев од 09.12.2021. године, као дана подношења тужбе, плаћа издржавање у месечном износу од 15.000,00 динара сваког 01-ог до 10-ог у месецу за текући месец, са затезном каматом почев од доспелости сваког појединачног месечног износа, с тим да заостале рате плати одједном, уплатом на текући рачун законског заступника мајке ББ. Ставом другим је констатовано да се побијаном пресудом мења пресуда Првог основног суда у Београду П2. 796/19 од 10.03.2020. године у ставу петом изреке пресуде који се односи на издржавање малолетне АА. Ставом трећим је одбијен тужбени захтев тужиље у делу преко досуђеног месечног износа издржавања од 15.000,00 динара па до траженог износа од 20.000,00 динара, као неоснован. Ставом четвртим је одлучено да свака странка сноси своје парничне трошкове.

Против ове пресуде тужиља је благовремено изјавила жалбу из свих разлога предвиђених у члану 373 став 1 ЗПП. Трошкове другостепеног поступка је одређено тражила.

Апелациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 386 ЗПП у вези члана 202 ПЗ и одлучио као у изреци из ових разлога.

Тужиља нема правног интереса да побија пресуду у ставу првом и другом изреке којом је усвојен тужбени захтев за измену одлуке о издржавању у усвајајућем делу и констатована измена претходне одлуке о издржавању, па је њена жалба у односу на тај део одлуке сходно члану 378 став 3 ЗПП недозвољена.

Чињенице битне за одлуку о захтеву за измену издржавања одређеном ранијом судском одлуком су правилно и потпуно утврђене, али је из тих чињеница изведен погрешан закључак о могућностима родитеља да доприносе издржавању тужиље и износу обавезе туженог као дужника издржавања.

Није спорно да је правноснажном пресудом Првог основног суда у Београду П2. 796/19 од 10.03.2020. године самостално вршење родитељског права према малолетној тужиљи АА, рођеној године поверено мајци ББ. Истом пресудом отац ВВ је обавезан да мал. тужиљи почев од 10.03.2020. године па убудуће плаћа издржавање у износу од 5.000,00 динара месечно од 01-ог до 05-ог у месецу за текући месец и да обавезу извршава уплатом на текући рачун мајке. Износ издржавања је према образложењу ове пресуде одређен на основу споразума родитеља. Мајка ББ је тада била запослена а отац незапослен. Мал. тужиља је живела са мајком у стану површине 33 м², у ул. ... бр. ..., власништво мајке, а отац је живео у заједничком домаћинству са својим родитељима. Тужени није доприносио издржавању одређеном пресудом од 10.03.2020. године све до подношења кривичне пријаве за кривично дело недавања издржавања.

Протеком времена околности су се промениле утолико што је тужиља сада две године старија, похађа припремно предшколски програм у предшколској установи "...” за коју се месечно плаћа износ од 28.000,00 динара.

Мајка је запослена на месту робног књиговође у предузећу “...” и остварује месечно зараду од **62.000,00 динара**. Малолетна тужиља живи са мајком у изнајмљеном стану, површине 57 м², у улици ... у ... за који месечна закупнина износи 200 евра. По разводу брака, мајци ББ је припао у власништво стан површине 33 м², у ул. ... бр. ..., али је исти неуслован за живот. Ово због тога што се у стану појавила влага и подигао паркет. Такође је због неизмирених дуговања искључена и струја у стану. Укупно задужење за струју је 90.000,00 динара. Тужиља месечно исплаћује дуг износом од 6.000,00 динара. Тужиља има кредитно задужење у износу од 650.000,00 динара које месечно отплаћује задужењем 1/3 њене зараде. Власник је аутомобила марке “Peugeot 308”. Мајци је по разводу такође припала и приватна фирма коју је имала заједно са туженим за време трајања брака. То је предузетничка радња која се бавила продајом прозора, врата и намештаја и која је у то време пословала са губицима. Због тога је била принуђена да 2020. године радњу стави у статус мировања с обзиром да није остваривала добит, а није ни могла да је затвори у целости због пореских дуговања.

Отац се бави израдом столарије, плочастог намештаја, плакара и кухиње од чега месечно може да заради око 30.000,00 динара. Израдом намештаја се бави 20 година, нема своју радионицу и ради тако што га други ангажују ради израде намештаја. Живи у стану свога друга површине 45м² коме за који месечно плаћа износ од 8.000,00 динара и има комуналне трошкове струје у месечном износу од 1.500,00 до 2.000,00 динара. Власник је 1/4 стана површине 62м² који је наследио од оца у коме живе његова мајка, брат, снаја и њихова деца. По разводу брака туженом је припао плац – земљиште површине 4ара у ... Власник је аутомобила марке “Škoda fabia”. Тужени није пријављен на биро за незапослене. Има проблема са крвним притиском. Из тог разлога користи више врста лекова. Тужени нема кредитна задужења. Тужени је имао дуг на име издржавања малолетног детета у укупном износу од 115.000,00 динара, јер није плаћао обавезу по ранијој пресуди од 10.03.2020. године за период од марта до децембра те године.

На основу ових чињеница, првостепени суд је правилно оценио да су се од доношења претходне пресуде околности промениле у мери која оправдава да се на захтев повериоца издржавање одређено ранијом судском одлуком повећа. Потребе повериоца су се протеком времена повећале због већег календарског узраста, поласка у предшколску установу где малолетна тужиља похађа припремно предшколски програм почев од 01.09.2021. године, интеграције у предшколску вршњачку групу и шире друштвено окружење. Поред основних животних потреба као што су исхрана, хигијена, одећа и обућа, малолетна тужиља има и трошкове излета, рекреације, играонице и прослава дечијих рођендана.

Стамбена ситуација родитеља није боља него у време доношења претходне одлуке, јер обоје живе у закупљеним становима, економска ситуација оца је сада повољнија јер у време доношења претходне одлуке није имао запослење, а сада је пословно ангажован у изради столарије и плочастог намештаја. Без обзира што је мајчина месечна зарада око 60.000,00 динара, она није у повољнијој економској ситуацији јер је кредитно задужена на 1/3 зараде, плаћа месечно закупнину од 200 евра, и комуналне трошкове струје, инфостана и кабловске телевизије и отплаћује дуг за струју у месечном износу од 6.000,00 динара. Износ од 15.000,00 динара за малолетну

АА одмерен првостепеном пресудом је с обзиром на све околности, минималну суму издржавања од 35.848,00 динара у време пресуђења несразмеран и потребама малолетне тужиље и могућностима дужника и на то се жалбом основано указује.

По оцени другостепеног суда, тужени може да доприноси издржавању плаћањем износа од 20.000,00 динара месечно а остатак утврђених потреба ће се подмирити из средстава мајке. Мајка даје допринос непосредним старањем о детету. Досуђени износ по оцени другостепеног суда неће угрозити туженикову егзистенцију. У конкретном случају се ради о младом и за рад способном човеку који се бави израдом столарије и плачастог намештаја и има стварне могућности да стиче зараду. Издржавање детета је приоритетна законска обавеза испред свих других обавеза а недостајућа средства тужени може да обезбеди и допунским радом, како за сопствену егзистенцију тако и за део потреба нужних за издржавање малолетне ћерке.

Правилно је одлучено да по одредби из члана 207 ПЗ свака странка сноси своје трошкове поступка. У овој парници се решавају питања из области права заједничког малолетног детета парничних странака, па и по налажењу овог суда разлози правичности налажу да родитељи сnose поједнак терет трошкова, односно да свака странка сноси своје парничне трошкове како првостепеног поступка тако и трошкове другостепеног поступка.

Из свих наведених разлога на основу члана 389 став 1, члана 394 тачка 3 и 4, члана 401 тачка 1 и члана 165 ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Ловорка Стојнов,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић